

УДК 351:338.432

DOI <https://doi.org/10.32782/2786-5681-2025-1.18>

Роман ТОПАЗЛИ

кандидат економічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Заклад вищої освіти «Університет трансформації майбутнього»

romantopazli@gmail.com

ORCID: 0000-0002-0729-3614

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ ПРОГРАМ В УКРАЇНІ

Анотація. Будівельна галузь відіграє ключову роль в економіці України, сприяючи розвитку інфраструктури, створенню робочих місць та залученню інвестицій. Однак ефективність її функціонування значною мірою залежить від нормативно-правового регулювання, державної підтримки та механізмів фінансування. **Метою дослідження** є оцінка впливу законодавчих змін на інвестиційну привабливість будівельної галузі та ефективність реалізації будівельних програм в Україні, а також визначення основних напрямів удосконалення державної політики у цій сфері. **Методологія дослідження.** У роботі застосовано методи порівняльного аналізу нормативно-правової бази, структурно-функціонального аналізу та експертного оцінювання. Проведено аналіз чинного законодавства, міжнародного досвіду та перспектив розвитку будівельної галузі в контексті Національної транспортної стратегії України до 2030 року. **Наукова новизна** дослідження полягає у комплексному підході до оцінки законодавчих змін у будівельній галузі та їхнього впливу на інвестиційний клімат. Запропоновано напрями вдосконалення державної політики, зокрема, спрощення дозвільних процедур, гармонізацію законодавства з європейськими стандартами та впровадження сучасних фінансових інструментів, таких як Tax Increment Financing (TIF). **Висновки.** Визначено, що ключовими викликами для будівельної галузі залишаються нестабільність законодавчого середовища, недостатня цифровізація процесів, відсутність централізованої бази даних та обмежене впровадження BIM-моделювання. Рекомендовано спростити дозвільні процедури, запровадити цифрові інструменти управління будівництвом та розширити альтернативні механізми фінансування. Запропоновані підходи сприятимуть підвищенню інвестиційної привабливості будівельного сектору, його конкурентоспроможності та інтеграції у світові економічні процеси.

Ключові слова: будівельна галузь, інвестиційна привабливість, нормативно-правове регулювання, державно-приватне партнерство, фінансування будівельних програм, дозвільні процедури, цифровізація будівництва, управління ризиками, інфраструктурні проекти, законодавчі зміни.

Roman TOPAZLY

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor at the Department of Public Management and Administration, Institution of Higher Education «University of Transformation of the Future»

romantopazli@gmail.com

ORCID: 0000-0002-0729-3614

ANALYSIS OF THE IMPACT OF LEGISLATIVE CHANGES ON THE INVESTMENT ATTRACTIVENESS AND EFFICIENCY OF IMPLEMENTATION OF CONSTRUCTION PROGRAMS IN UKRAINE

Abstract. The construction industry plays a key role in the economy of Ukraine, contributing to the development of infrastructure, job creation and investment attraction. However, the effectiveness of its functioning largely depends on regulatory and legal regulation, state support and financing mechanisms. **The purpose** of the study is to assess the impact of legislative changes on the investment attractiveness of the construction industry and the effectiveness of the implementation of construction programs in Ukraine, as well as to identify the main areas for improving state policy in this area. **Research methodology.** The work uses methods of comparative analysis of the regulatory framework, structural and functional analysis and expert assessment. An analysis of current legislation, international experience and prospects for the development of the construction industry in the context of the National Transport Strategy of Ukraine until 2030 was conducted. **The scientific novelty** of the study lies in the integrated approach to assessing legislative changes in the construction industry and their impact on the investment climate. Directions for improving state policy are proposed, in particular, simplification of permitting procedures, harmonization of legislation with European standards and the introduction of modern financial instruments, such as Tax Increment Financing (TIF). **Conclusions.** It was determined

that the key challenges for the construction industry remain the instability of the legislative environment, insufficient digitalization of processes, the absence of a centralized database and limited implementation of BIM modeling. It is recommended to simplify permitting procedures, introduce digital construction management tools and expand alternative financing mechanisms. The proposed approaches will contribute to increasing the investment attractiveness of the construction sector, its competitiveness and integration into global economic processes.

Key words: *construction industry, investment attractiveness, regulatory and legal regulation, public-private partnership, financing of construction programs, permitting procedures, digitalization of construction, risk management, infrastructure projects, legislative changes.*

Постановка проблеми. Будівельна галузь є стратегічно важливою для економіки України, оскільки сприяє розвитку інфраструктури, створенню нових робочих місць та залученню інвестицій. Вона має значний вплив на макроекономічні показники країни, адже забезпечує зростання ВВП, розвиток суміжних секторів та підвищення добробуту населення. Водночас ефективність функціонування цієї сфери великою мірою залежить від законодавчих ініціатив і регуляторного середовища. Зміни у нормативно-правовій базі будівельної галузі можуть як стимулювати її розвиток, так і створювати адміністративні бар'єри, що ускладнюють залучення інвесторів та реалізацію будівельних проєктів. Інвестиційна привабливість сектора безпосередньо залежить від прозорості регуляторних механізмів, зрозумілості дозвільних процедур і наявності дієвих фінансових інструментів для підтримки будівельних програм. У сучасних умовах реформування дозвільної системи, впровадження цифрових технологій та стимулювання державно-приватного партнерства є важливими напрямками удосконалення державної політики у сфері будівництва. Особливе значення має розвиток інфраструктурного будівництва, що є одним із ключових факторів підвищення конкурентоспроможності економіки. У зв'язку з цим ухвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року стало важливим кроком у формуванні довгострокових пріоритетів будівельної сфери [1]. Водночас необхідність врахування інноваційних підходів до управління ризиками, таких як компенсаторні фінансові технології [4], свідчить про важливість інтеграції сучасних управлінських методів у регулювання галузі.

Аналіз джерел та останніх досліджень. Проблематика державного регулювання будівельної галузі, її інвестиційної привабливості та ефективності реалізації будівельних програм є предметом численних наукових досліджень. У працях багатьох авторів роз-

глядаються питання вдосконалення нормативно-правового регулювання будівництва, фінансових механізмів підтримки галузі та запровадження сучасних управлінських підходів. Шутенко Л.М. у своєму дослідженні підкреслює важливість державного регулювання будівельної галузі, акцентуючи увагу на необхідності вдосконалення дозвільної системи та підвищення прозорості управлінських процесів [6]. Водночас Мелко В. наголошує на потребі гармонізації українського законодавства з європейськими стандартами, що сприятиме залученню іноземних інвестицій та розвитку конкурентного середовища у будівництві [4]. Фінансовий аспект реалізації будівельних проєктів розглядається у дослідженнях Климчука М.М., Ільїної Т.А. та Поколенка В.О., які пропонують використовувати механізм Tax Increment Financing (TIF) для фінансування будівництва, що дозволяє залучати кошти на основі зростання податкових надходжень від нових об'єктів нерухомості [2]. Також вони звертають увагу на необхідність розширення інструментів державно-приватного партнерства як ефективного механізму фінансування великих інфраструктурних проєктів. Марушева О.А. досліджує роль державного управління у формуванні нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у будівництві та наголошує на важливості створення стабільного законодавчого середовища, що забезпечить довгострокову прогнозованість для інвесторів та забудовників [3]. Згалат-Лозинська Л.О. у своїй роботі акцентує увагу на необхідності оптимізації функцій державного управління у сфері інноваційного розвитку будівництва. Авторка зазначає, що реалізація концепції громадянського суспільства може сприяти ефективнішій взаємодії між державними органами, бізнесом та громадськістю, що, у свою чергу, позитивно вплине на швидкість та якість реалізації будівельних проєктів [1].

Загалом аналіз сучасних досліджень показує, що основними напрямками удосконалення

будівельної галузі є спрощення дозвільних процедур, впровадження європейських стандартів будівництва, використання новітніх фінансових механізмів, таких як TIF та ДПП, а також цифровізація управлінських процесів.

Метою роботи є аналіз впливу законодавчих змін на інвестиційну привабливість будівельної галузі України та ефективність реалізації будівельних програм.

Виклад основного матеріалу. Будівельна галузь України регулюється комплексом законодавчих і нормативно-правових актів, які визначають механізми планування, фінансування, дозвільних процедур та контролю за реалізацією будівельних програм. Важливу роль у розвитку будівельної сфери відіграє Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року, яка передбачає модернізацію транспортної інфраструктури, стимулювання будівельних проєктів та впровадження нових технологій у будівництво [1]. Ця стратегія є ключовим документом, що визначає пріоритетні напрямки розвитку інфраструктури, створюючи можливості для залучення інвестицій та реалізації масштабних проєктів у галузі дорожнього, залізничного, авіаційного та морського будівництва.

Серед основних нормативних актів, що регулюють будівельну діяльність в Україні, важливе місце займають закони «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про інвестиційну діяльність», «Про архітектурну діяльність» та низка підзаконних актів, які визначають умови та порядок реалізації будівельних проєктів. Останні законодавчі ініціативи спрямовані на спрощення дозвільних процедур, зокрема, шляхом цифровізації процесу отримання дозволів на будівництво, запровадження єдиних стандартів контролю та підвищення прозорості ведення бізнесу в будівництві [2].

Ключовим аспектом державного регулювання будівельної галузі є впровадження механізмів фінансування інфраструктурних проєктів, серед яких особливу увагу привертає технологія компенсаторного фінансування «Tax Increment Financing» (TIF). Вона передбачає використання частини майбутніх податкових надходжень для покриття витрат на реалізацію будівельних програм, що дозволяє мінімізувати фінансове навантаження на державний бюджет і водночас сприяє залученню приватних інвес-

торів [4]. Використання такого підходу особливо актуальне для реалізації проєктів у сфері міської інфраструктури, житлового будівництва та модернізації промислових об'єктів.

Разом із тим, важливою складовою нормативно-правового регулювання будівельної галузі є контроль за якістю виконання будівельних робіт та дотриманням екологічних стандартів. У цьому контексті вагоме значення має система державного архітектурно-будівельного контролю, яка зазнала змін у рамках реформи дозвільної системи. Запровадження електронних реєстрів, єдиної системи будівельних норм та поступова діджиталізація процесів дозволяють знизити корупційні ризики та підвищити ефективність управління будівельними проєктами [5].

Окрім нормативних змін, велике значення має державна політика у сфері залучення інновацій у будівництві. Впровадження сучасних цифрових технологій, автоматизація дозвільних процедур та використання системи «прозорих закупівель» сприяють підвищенню рівня конкуренції серед учасників ринку та ефективному використанню державних коштів [6].

Таким чином, нормативно-правова база будівельної галузі України постійно змінюється, адаптуючись до сучасних викликів і потреб ринку (табл. 1).

Основними тенденціями розвитку регуляторного середовища є спрощення дозвільних процедур, удосконалення механізмів фінансування будівельних проєктів, посилення державного контролю за якістю будівництва та цифровізація процесів. Усі ці заходи спрямовані на покращення інвестиційного клімату, підвищення ефективності реалізації будівельних програм і створення сучасної конкурентоспроможної будівельної галузі в Україні.

Законодавчі зміни відіграють ключову роль у формуванні сприятливого інвестиційного клімату в будівельній галузі, оскільки визначають умови ведення бізнесу, рівень адміністративного навантаження та механізми державної підтримки. Зокрема, впровадження реформ у сфері дозвільних процедур значно спрощує процес отримання необхідних документів для початку будівництва, що зменшує бюрократичні бар'єри та підвищує швидкість реалізації проєктів. Одним із важливих кроків у цьому напрямку стало спрощення процедури отри-

Таблиця 1

Аналіз впливу законодавчих змін на інвестиційну привабливість та ефективність реалізації будівельних програм в Україні

Законодавчі зміни	Позитивний вплив	Негативний вплив
Спрощення дозвільних процедур	- Зменшення бюрократичних бар'єрів	- Можливі ризики зниження контролю за якістю будівництва
	- Прискорення реалізації проєктів	- Недостатня узгодженість між регуляторними органами [1]
	- Зниження корупційних ризиків [2]	
Гармонізація законодавства з європейськими стандартами	- Підвищення якості будівництва	- Витрати на адаптацію бізнесу до нових стандартів
	- Залучення іноземних інвесторів	- Довготривалий процес імплементації [1]
	- Сприяння інтеграції у міжнародний ринок [5]	
Розвиток державно-приватного партнерства (ДПП)	- Додаткові джерела фінансування	- Високі ризики фінансової нестабільності приватних партнерів
	- Мінімізація навантаження на державний бюджет	- Необхідність посилення контролю за ефективністю використання коштів [2]
	- Розширення можливостей для реалізації масштабних проєктів [2]	
Запровадження механізму Tax Increment Financing (TIF)	- Фінансування будівельних програм без залучення державних витрат	- Ризики недостатнього зростання податкової бази
	- Стимулювання розвитку територій	- Потреба в комплексному законодавчому врегулюванні [4]
	- Створення додаткових податкових надходжень [4]	
Цифровізація будівельних процесів (ВІМ, електронні реєстри, онлайн-дозволи)	- Підвищення прозорості управління проєктами	- Висока вартість впровадження нових технологій
	- Зменшення витрат та часу на погодження документації	- Необхідність навчання персоналу та адаптації ринку [1]
	- Оптимізація ресурсів і процесів [1]	
Посилення механізмів управління ризиками у будівництві	- Мінімізація фінансових втрат	- Додаткове навантаження на забудовників
	- Підвищення рівня страхування будівельних проєктів	- Потреба в ефективному регулюванні страхових механізмів [2]
	- Зменшення ймовірності зупинки будівництва [2]	

мання містобудівних умов і обмежень, а також впровадження електронних сервісів для реєстрації дозвільної документації, що сприяє зменшенню корупційних ризиків [6].

Крім того, суттєвий вплив на інвестиційну привабливість будівельної галузі має удосконалення державного управління механізмом нормативно-правового регулювання. Прозорість законодавчих процесів та чіткість правових норм дозволяють знизити регуляторну невизначеність і підвищити довіру з боку потенційних інвесторів [3]. У цьому контексті значну роль відіграє впровадження європейських стандартів у сфері будівництва, що не лише полегшує вихід українських компаній на міжнародний ринок, а й підвищує якість будівельних робіт і безпеку об'єктів.

Ще одним важливим аспектом є розвиток державно-приватного партнерства (ДПП), яке

дозволяє залучати приватні інвестиції у стратегічно важливі інфраструктурні проєкти. Законодавче врегулювання механізмів ДПП сприяє створенню ефективних моделей співпраці між державним і приватним секторами, що особливо актуально для будівництва транспортної та соціальної інфраструктури [3]. Наприклад, запровадження механізму Tax Increment Financing (TIF) дає змогу фінансувати інфраструктурні проєкти за рахунок приросту податкових надходжень від реалізації будівельних програм [2]. Це дозволяє мінімізувати навантаження на державний бюджет та водночас залучати довгострокові інвестиції.

Однак, незважаючи на позитивні зміни, інвестиційний клімат у будівельній галузі України залишається нестабільним через часті зміни законодавства, недостатню координацію між державними органами та високий рівень

бюрократії. У деяких випадках занадто жорстке регулювання може відлякувати потенційних інвесторів, особливо іноземних, які прагнуть передбачуваності та стабільності у сфері державного управління [1].

Загалом, впровадження законодавчих реформ у будівельній галузі створює значний потенціал для залучення інвестицій, особливо у сфері інфраструктурного та житлового будівництва. Однак для досягнення максимального ефекту необхідно забезпечити стабільність нормативно-правової бази, покращити координацію між регуляторними органами та впроваджувати сучасні фінансові механізми для стимулювання будівельної активності.

Ефективність реалізації будівельних програм в Україні значною мірою залежить від якості державного регулювання, фінансового забезпечення, інноваційних підходів до управління проектами та рівня цифровізації галузі. Законодавчі зміни, спрямовані на спрощення дозвільних процедур, оптимізацію механізмів фінансування та підвищення прозорості в будівельному секторі, можуть сприяти пришвидшенню реалізації будівельних проектів, зменшенню витрат і підвищенню рівня конкуренції серед учасників ринку [6].

Одним із ключових аспектів підвищення ефективності будівельних програм є реформування дозвільної системи, що дозволяє скоротити терміни підготовки та реалізації проектів. Наприклад, запровадження електронного документообігу та автоматизація видачі дозволів значно зменшують адміністративні бар'єри та ризики корупції [2]. Водночас впровадження європейських стандартів будівництва сприяє підвищенню якості виконання робіт та гармонізації українського законодавства з міжнародними нормами, що є важливим чинником залучення іноземних інвесторів [5].

Ще одним важливим фактором є забезпечення належного фінансування будівельних програм. Використання традиційних бюджетних коштів часто є недостатнім, тому необхідним є розвиток альтернативних механізмів фінансування, таких як державно-приватне партнерство (ДПП), муніципальні облигації, концесійні угоди та технологія Tax Increment Financing (TIF), що дозволяє фінансувати інфраструктурні проекти за рахунок приросту податкових надходжень [2]. Запровадження

таких фінансових механізмів сприяє підвищенню ефективності використання бюджетних коштів і залученню приватного капіталу у великомасштабні будівельні проекти.

Однак, попри позитивні зміни у сфері фінансування, низький рівень цифровізації будівельної галузі залишається суттєвим викликом для ефективності реалізації проектів. Відсутність єдиної централізованої бази даних щодо будівництва, недостатній розвиток технологій інформаційного моделювання будівель (BIM) та обмежена інтеграція цифрових інструментів у процеси проектування та контролю за будівництвом призводять до затримок і перевитрат на реалізацію будівельних програм [1]. Впровадження цифрових технологій могло б значно оптимізувати процеси управління проектами, зменшити ризики та підвищити якість будівництва.

Додатковим фактором, який впливає на ефективність будівельних програм, є рівень управління ризиками. В умовах нестабільності ринкової ситуації, змін у регуляторному середовищі та коливань вартості будівельних матеріалів важливим є використання ефективних механізмів прогнозування та страхування ризиків. Зокрема, застосування компенсаторних фінансових технологій, таких як страхування будівельних проектів або створення резервних фондів, дозволяє мінімізувати можливі фінансові втрати та забезпечити стабільність виконання будівельних програм [2].

Таким чином, ефективність реалізації будівельних програм в Україні залежить від комплексного підходу до управління галуззю. Необхідними є подальше реформування дозвільної системи, розширення альтернативних механізмів фінансування, впровадження цифрових технологій та посилення управління ризиками. Лише системний підхід до цих питань дозволить підвищити якість будівництва, скоротити терміни реалізації проектів і зробити галузь більш конкурентоспроможною на міжнародному рівні.

Висновки. Законодавчі зміни відіграють ключову роль у формуванні сприятливого середовища для розвитку будівельної галузі в Україні, безпосередньо впливаючи на інвестиційну привабливість та ефективність реалізації будівельних програм. Удосконалення нормативно-правового регулювання дозволяє

спрощувати дозвільні процедури, зменшувати адміністративне навантаження на бізнес та створювати більш прозорі механізми державного контролю, що, у свою чергу, сприяє активізації інвестиційної діяльності в будівництві [5].

Одним із найважливіших аспектів є розвиток державно-приватного партнерства, що дозволяє залучати додаткові фінансові ресурси для реалізації масштабних інфраструктурних проєктів. Використання сучасних фінансових механізмів, таких як Tax Increment Financing (TIF), створює нові можливості для будівництва об'єктів соціального та транспортного значення без значного навантаження на державний бюджет [2]. Водночас нестабільність законодавчої бази, часті зміни регулюючих норм та складність бюрократичних процедур можуть негативно впливати на інвестиційну привабливість галузі та створювати додаткові ризики для забудовників і потенційних інвесторів [1].

Ефективність реалізації будівельних програм значною мірою залежить від рівня цифровізації галузі та застосування сучасних інформаційних технологій. Впровадження електронного документообігу, автоматизованих систем управління будівництвом та технологій інформаційного моделювання будівель (BIM) може значно скоротити час реалізації проєктів,

мінімізувати фінансові ризики та підвищити якість кінцевого результату. Однак на сьогодні в Україні ці технології використовуються обмежено, що вимагає додаткових заходів щодо стимулювання їх впровадження [1].

Для забезпечення стабільного розвитку будівельної галузі необхідно продовжувати реформування нормативно-правової бази, спрямоване на спрощення регуляторних процедур, покращення інвестиційного клімату та розширення механізмів фінансування. Додатково слід приділити увагу підвищенню рівня прозорості будівельного ринку, запобіганню корупційним ризикам та забезпеченню стабільності регулювання, що сприятиме довгостроковому розвитку галузі.

Таким чином, подальший розвиток будівельної сфери в Україні залежатиме від комплексного підходу до реформування, який має включати законодавчі ініціативи, фінансові інструменти, цифровізацію процесів та ефективне управління ризиками. Лише за умови реалізації системних змін можна забезпечити стійке зростання будівельного сектора, підвищення його конкурентоспроможності та створення сприятливого інвестиційного середовища для подальшого економічного розвитку країни.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Згалат-Лозинська Л. О. Оптимізація функцій державного управління інноваційним розвитком в будівництві на основі реалізації концепції громадянського суспільства в Україні. *Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво*. 2020. № 4. С. 47–53.
2. Климчук М. М., Ільїна Т.А., Поколенко В.О. Формування механізму управління ризиками будівельних проєктів на засадах компенсаторної технології «Tax Increment Financing». *Бізнес Інформ*. 2019. № 3. С. 369–374.
3. Марушева О.А. Державне управління механізмом нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у будівництві: теоретичні засади. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2017. № 12. URL : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1304>
4. Мелко В. Галузь будівництва як об'єкт державного регулювання. *Науковий альманах. Серія: Управління та адміністрування*. 2016. Vol. 2 (II). С. 18–22. URL: https://eprints.oa.edu.ua/6215/1/Global_world_2_2006-18-22.pdf
5. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 року № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p>
6. Шутенко Л.М. Будівельна галузь як об'єкт державного регулювання. URL: <http://eprints.kname.edu.ua/29712/1/1.pdf>

REFERENCES:

1. Zhalat-Lozynska, L. O. (2020). Optymizatsiia funktzii derzhavnoho upravlinnia innovatsiynym rozvytkom v budivnytstvi na osnovi realizatsii kontseptsii hromadianskoho suspilstva v Ukraini [Optimization of state governance functions for innovative development in construction based on the implementation of the concept of civil society in Ukraine]. *Derzhava ta rehiony. Serii: Ekonomika ta pidpriemnytstvo*, (4), 47–53. [in Ukrainian].
2. Klymchuk, M. M., Ilyina, T. A., & Pokolenko, V. O. (2019). Formuvannia mekhanizmu upravlinnia ryzykamy budivelnikh proiektiv na zasadakh kompensatornoi tekhnolohii “Tax Increment Financing” [Formation of a risk

management mechanism for construction projects based on compensatory technology “Tax Increment Financing”]. *Biznes Inform*, (3), 369–374. [in Ukrainian].

3. Marusheva, O. A. (2017). Derzhavne upravlinnia mekhanizmom normatyvno-pravovoho rehuliuвання sotsialno-ekonomichnykh vidnosyn u budivnytstvi: teoretychni zasady [State management of the mechanism of regulatory and legal regulation of socio-economic relations in construction: Theoretical foundations]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, (12). Retrieved from <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1304> [in Ukrainian].

4. Melko, V. (2016). Haluz budivnytstva yak ob'ekt derzhavnogo rehuliuвання [The construction industry as an object of state regulation]. *Naukovyi almanakh. Seriia: Upravlinnia ta administruvannia*, 2(II), 18–22. Retrieved from https://eprints.oa.edu.ua/6215/1/Global_world_2_2006-18-22.pdf [in Ukrainian].

5. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2018, May 30). Pro skhvalennia Natsionalnoi transportnoi stratehii Ukrainy na period do 2030 roku [On the approval of the National Transport Strategy of Ukraine until 2030] (Order No. 430-p). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-p> [in Ukrainian].

6. Shutenko, L. M. Budivelna haluz yak ob'ekt derzhavnogo rehuliuвання [The construction industry as an object of state regulation]. Retrieved from <http://eprints.kname.edu.ua/29712/1/1.pdf> [in Ukrainian].